

[Socialministeren.]

Erstatning for organiske Lidelser og ikke tager Hensyn til, at de tilskadekomne Arbejdere kan være slaaet helt ud af deres Erhverv, idet man udtaler, at der foreligger et Tilfælde af traumatisk Neurose, der betegnes som

„et Sygdomsbillede, til hvilket der ikke svarer nogen organisk Forstyrrelse, en legemlig Lidelse, hvor ogsaa Indbildningen spiller en stor Rolle.“

Dertil skal jeg over for det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sige, at det er ikke rigtigt, at der ikke ydes Erstatning for traumatisk Neurose; selvfølgelig er man inden for Ulykkesforsikringsraadet ganske klar over, at der i Tilslutning til den rent organiske Beskadigelse, der indtræffer ved et Ulykkestilfælde, kan opstaa Symptomer, der ikke har organisk Grundlag, men om denne Nerverlidelse, denne traumatiske Neurose, ved man — jeg kan herved henvise til en Artikel af Dr. med. Knud Malling i Ugeskrift for Retsvæsen 1929 S. 321—33 — for det første, at den ikke findes hos tilskadekomne, der ikke paa en eller anden Maade gennem deres Ulykkestilfælde kan opnaa økonomisk Fordel, og for det andet, at den sædvanlig meget hurtigt forsvinder, naar Sagen er definitivt afgjort. Man kender desuden nøje Sygdomsbilledet, der efter Dr. Mallings Udtalelse i den nævnte Artikel er saa at sige fotografisk ens hos dem, der lider af det. Da Erfaringerne altsaa gaar ud paa, at Sygdommen forsvinder forholdsvis hurtigt efter Sagens endelige Afgørelse, er det nødvendigt, at Afgørelserne, naar de i øvrigt kan træffes, træffes hurtigst muligt, naar der foreligger traumatisk Neurose, og det er lige saa nødvendigt, at Erstatningen fastsættes til et forholdsvis ringe Beløb, da den paagældende ellers tror, at han er meget mere syg, end han i Virkeligheden er, og dette hindrer hans naturlige Helbredelse.

Det er vel ikke udelukket, at der findes Tilfælde af traumatisk Neurose, som holder sig i længere Tid. Disse Tilfælde kan man imidlertid ikke i Afgørelsesøjeblikket skelne fra de ganske almindelige Tilfælde, der hurtigt fortager sig, og skulde man af Hensyn til disse Tilfælde udsætte Afgørelsen overalt, hvor en traumatisk Neurose foreligger, vilde man kun opnaa, at mange, mange flere af de tilskadekomne, end Tilfældet nu er, vilde være syge i meget længere Tid. Hertil kommer, at det i Virkeligheden er tvivlsomt, om en traumatisk Neurose, der holder sig længe efter Sagens definitive Afgørelse, virkelig er en Følge af Ulykkes-

tilfældet. I det tyske Reichsversicherungsamt har man f. Eks. siden 1926 haft den Praksis at udelukke enhver Erstatning for traumatisk Neurose, fordi denne Sygdom ikke anses for en Følge af Ulykken, men som en Følge af et Ønske, bevidst eller ubevidst, hos vedkommende om at opnaa Fordel, altsaa det, man kalder en Renteneurose.

Jeg tror derfor, at vi i denne Henseende maa stole dels paa Lægerne, dels paa Ulykkesforsikringsraadet, hvor der jo ogsaa sidder Arbejderrepræsentanter, som efterhaanden lærer at kende disse Forhold. Vi kan efterhaanden gøre det saa meget mere, som det drejer sig om et bestemt, afgrænset Sygdomsbillede, og fordi vi ved af Erfaring, at Sygdommen svinder, naar den tilskadekomne selv med Sikkerhed er klar over, at nu kan der ikke opnaas mere fra Forsikringens Side.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch nævnte en enkelt Sag med en Nitter, der ved et alvorligt Fald havde faaet Hovedet beskadiget. Denne Sag er jeg meget villig til at undersøge, selv om jeg efter Ulykkesforsikringsloven ikke har nogen Myndighed til at ændre den en Gang truffne Afgørelse. Men jeg vil ikke undlade paa Forhaand at tilføje, at hvis den paagældende virkelig skulde lide af traumatisk Neurose, gør man ham sandsynligvis langt fra nogen Tjeneste ved at begynde at undersøge Sagen forfra paa ny.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch omtalte dernæst Plejernes Arbejdstid paa Aandssvageanstalterne. Jeg skal i den Anledning oplyse, at Anstalterne i den senere Tid ved Antagelse af mere Personale har søgt at reducere Arbejdstiden paa de Afdelinger, hvor Arbejdet har været mest anstrengende, de urolige Afdelinger. De fremsatte Spørgsmaal tog i øvrigt Sigte paa andre Grupper af Funktionærer end Plejepersonalet paa Sindssygehospitalerne og Aandssvageanstalterne, og jeg maa derfor have det ærede Medlem henvist til at rette sin Forespørgsel til Udvalget af 2. Juni angaaende visse Ændringer i Arbejdstiden i Statstjenesten.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har bedt mig gøre Rede for mit Syn paa Spørgsmaalet om Fastsættelse af Refusionstaksterne for Ophold paa private Alderdoms- og Sygehjem. Det ærede Medlem er af den Mening, at de i Socialministeriets Meddelelse af 16. Juni 1934 i Henhold til Folkeforsikringslovens § 54, Stk. 2, approberede Refusionstakster for Ophold paa kommunale Alderdomshjem ogsaa maa gælde for Ophold paa private Alderdomshjem,